

Napakymppi

Muuttaessamme Perniöön edesmennyt leppoisa naapurimme valisti, ettei perniöläiseksi noin vain tulla. Se vie pari sukupolvea. No, siitä huolimatta naapurit ja viranomaiset ottivat muukalaiset mukavasti vastaan. Kaikki on pelannut. Kirkonkylän kupeessa rauhallisessa rinteessä on ollut kiva asustella.

Koska en ole syntyperäinen perniöläinen, kuntaliitosasiakaan ei ole herättänyt suurempia tunteita. Olenpahan vaan ihmetellyt tyhmänpuoleisia purkauksia kaiken oman menettämisestä. Pohjanoteeraus oli erään Saksassa asustavan besserwisserin taannoinen kirjoitus, jossa hän päivitteli vanhan kotikuntansa häviämistä. Ei ilmoittautunut kuitenkaan vanhan systeemin maksumieheksi.

Uusi Salon kunta, tai mikä nimeksi nyt sitten tuleekaan, on mainio juttu. Se on ainutlaatuinen Suomen historiassa. Kunnat muodostavat sopivan pallukan Salon ympärille sen jälkeen, kun yhden ainoan kapean kadun kaupunki Somero saatiin vapaaehtoisesti vetäytymään. Jo nyt sompaillaan eri suunnista Saloon työhön ja ostoksille, ihan luonnollisesti.

Mikään kymmenestä kunnasta ei ole persaukinen niin, että toiset joutuisivat hyysäämään. Huoltosuhteissa tosin on eroja. Salo, Halikko, Muurla ja Pertteli ovat kärjessä ja Kisko Särkisalon kanssa pitää perää. Perniö kuuluu keskikastiin. Huoltosuhdekaan ei kaikkea kerro. Enemminkin kuntien tilasta kertoo, mitä on tehty tai jätetty tekemättä.

Yksityisellä puolella muutoksia tehdään tykkänään, koska tilanteet muuttuvat meistä riippumatta. Firmoja yhdistellään tai hajotellaan. Tehtaita lopetellaan ja siirrellään ulkomaille. Monet menettävät hetkellisesti työpaikkansa. Tuskin yksikään uuden kuntamme työntekijöistä menettää heti pallinsa. Muutokset tulevat hitaasti.

Nyt pitäisi löytyä valistunut yksinvaltias, joka runnaa projektia eteenpäin. Muuten kaikenkarvaiset missä kuntaliitos siellä ongelma -populistit pääsevät näykkimään. Merkittävä muutos mobilisoi aina vastarintaa, johon monet lähtevät mukaan. Tämänhän saamme kokea EU-asioissa. Haikaillaan paluuta neuvostoliittolaiseen suomettuneeseen syliin ja huippukorkoisiin lainoihin.

Oikeastaan pikkuasiat enää jännittävät. Saammeko pitää tutut osoitteemme. Joku jo laski, että kunnassa on kuusi Kuusitietä. Jos vanhat postinumerot säilyvät, Kuusiteistäkään ei tule ylipääsemätöntä ongelmaa. Ja jos tulee, keksitään parempia nimiä kужille.

Kaupat, postit ja apteekit säilyvät siellä, missä asutaan ja ostetaan. Se puoli toimii. Tutut urheilu- ja liikuntapaikat jatkavat myös. Emme vieläkään saa Perniöön kirkon kupeeseen uimahallia, jossa tusinan verran virkkuja pääsisi lillimään. Muutamat tutut toimistot muuttanevat Saloon, mutta sinne ne menisivät muutenkin. Kouluista voi syntyä uutta kinaa.

Seurakuntien tilanteesta tulee myös kutkuttava. Uusi kuvio voisi luoda luonnollisen syyn kuntien ja seurakuntien selvään eriyttämiseen.

Mutta mitä kummaa, Teijon kunnasta ei ole maristu. Se vaan porskuttaa!

pajen